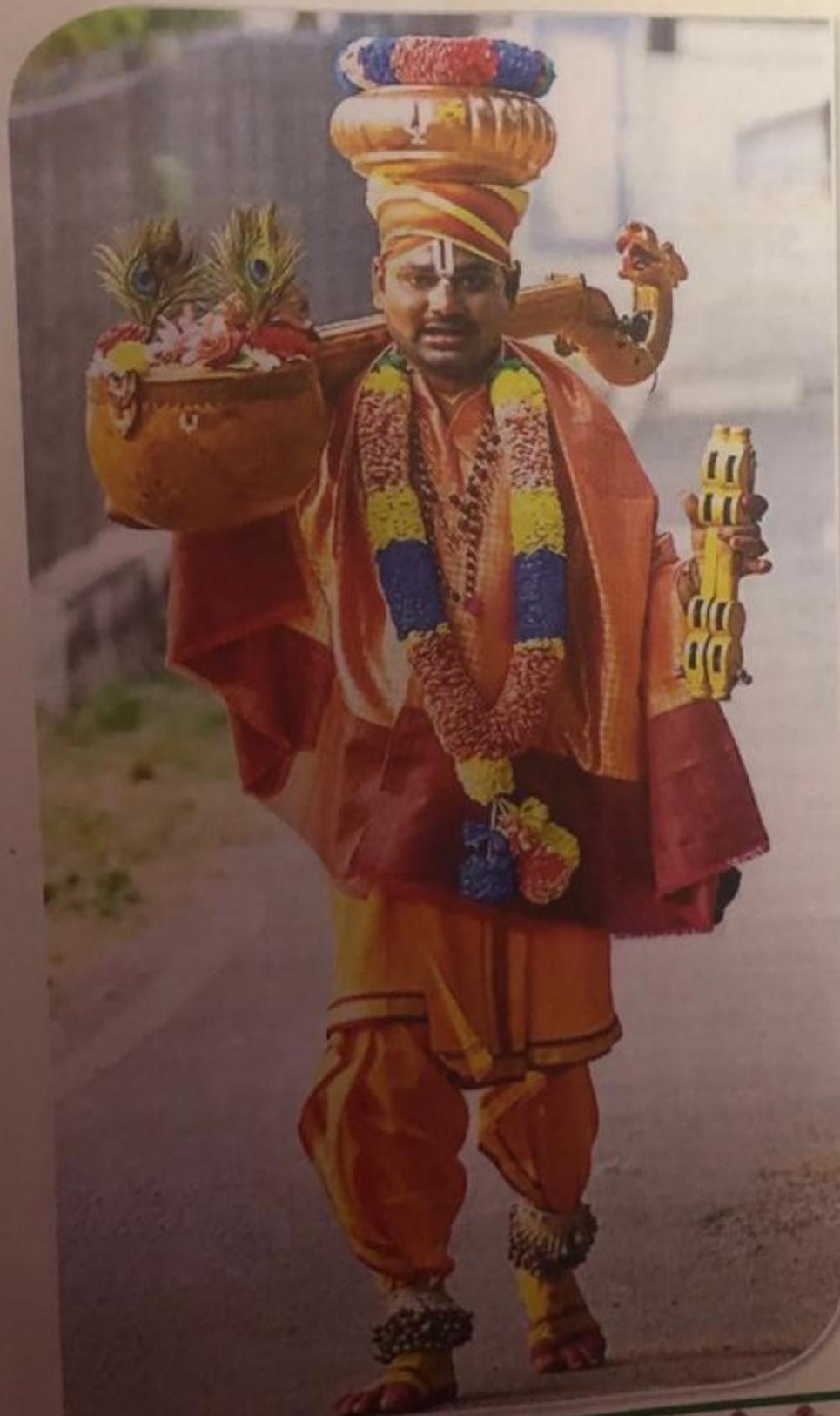

పంచలో రంగ...

సం

ప్రాంతి వందుగ ఇంకానెల శుంధవగానే తెల్లవారుజామునే విడ్రులేచి ఇంటి ముంగిట రుడిచి ఆశ్వాసిదతో కలాప చర్చి కొడ్దిగా అరిందన్నాక ప్రతి గ్యాఫీ నడుముని వంచి దూమి కేసే చూప్పు ముగ్గుల్నిపెదుతూ కనిప్పుంది.

ఇదుగో! ఈ గ్యాఫీమండి నేర్చుకోవాల్సిన ముఖ్యాంగాలని గుహన్సై- తెల్లవారుజామునే లేవడం ఆరోగ్యకరం అణి, చల్లులి పరితోపాటు మంచుకూడా ఉండే ఈ సమయంలో ఓ తీరు వ్యాయామంలా నడుముని వంచి వెక్కువన్నేష్ట ఉండడం, ఆలాగే ఉంచేయ్యుమేకాక అటుఇటు కదలుడం- అప్పిలీకీ మించి వేతులూ, బుఱాలూ, చేలివేళ్ళూ... అస్సి కదులులూ ఉండేలా చేసే ముగ్గులో ముగ్గుని వేయుదంప్ల చక్కని వ్యాయామం జరుగుచుండని అధ్యమస్తుంది. ఇటు ఈరీక వ్యాయామంలోపాటు- ఒకసారి ఆ వంకరవంకర గితలని ఓషధిలో గోముగ్గుని అలా చూసి ముగ్గుని వేస్తుండడం కారణంగా దారథాశ్చే (బుద్దిలో గుర్తుంచుకొనితాన్ని) పెంచుకోగలమనే విషయం కూడా దోరసదుతుంది.

గంగిరెద్దునుండి

‘ఇంద్రో రాదో ఎద్దులా పెనిచేస్తుంబా’ దనే వాడుక చూట ఉంది. మనమేకి, ఎద్దుక్కి పోలికిమిటిట? ఎద్దుని ఆర్థరాత్రిలేనా మధ్యాహ్నం లేపినా బండికాడికిగాని వాగరిగిమి బుఱాలికి తగిరించినా అది వెంటనే వనిలోకి దిగి “అంగిరశే నించెస్తు- ఎప్పిలిపకూ వెయ్యాలి వామి?...” అని ఏమాల్చమూ అడమ్చుండా అ ననిని శ్శాత్రివేసేంతవరకూ ఒక్కమించదు.

ఇదుగో! ఆ గంగిరెద్దునుండి రెపుముకేపండున విషయాన్ని వరికిల్పు- ఓ వంచుము గమక ఉంటే ఈ సమయం ల సమయం అంతరకే ఇంట వాని వ్యాతమే అనే వారినితులు లేపుండా వానినిచ్చుచ్చి ఉపు వ్యాతమే వాని వాకాలంలో శ్శాత్రివేయగలను ఉచుని వెళ్ళస్తుండ్చు భావించుచ్చు.

లోంకర రిమములుచ్చులేపుండి రాఘ్వులు గారి ఉండి తేర్చువచ్చా అటుపూ అలచులా తప్పి లేపుండా వానినిచేసే వ్యాపు ముఖులు ముఖులి యినికి వ్యాంపివి ల్యాదో అప్పుడు వ్యాతమే ఉపువే శ్శూలమున్నా ల ఉపు రిపకంటు కేరంగా- కదుషునిందుగా ఉండి- ల్యా మరొకటి అణించదు.

శాఖలి గంగిరెద్దు మానించేమందుకి రాగానే క్షుద్ర దాట్యాధ్యి ముందుపెట్టి దాని వాడుమీద పూర్తి శాంతమి (ప్రాణిశ్శాయి వాస్తుపుంచి ఉండాలా కుట్టుని మందపాది దుఱ్చిటి) కెప్పుతే రాబ ఎంతో అందం ఉడి ఉండి ముందుకి కదుషుండని.

శ్శుర్మార్థా వుంచుముదం- బామి శ్శాత్రమ్మువరకూ వ్యాంపి లేపుండా ఉండడం- ఉనిని అగ్రత్తగా చూసి

దా॥ ష్ణైలపరిష్ఠు శ్రీనివాసరాపు

